

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 199.

Anden Samling.

68de Møde.

Mandagen den 27de Januar.

(Fortsat).

Riret: Den sidste ærede Taler vilde forsøge paa at oplyse om, at det var et fellagtigt Argument, jeg havde brugt, ved at sige, at et Corps, der snart skulde staae under en civil, snart under en militair Dyrighed, aldrig vilde kunne bringe det til den Grad af Fuldkommenhed og aldrig vilde kunne bringe den Land ind i et saadant Corps, som man maatte ønske burde være tilstede. Men, uagtet jeg har fulgt hans Foredrag med Opmærksomhed, kunde jeg dog slet ikke finde det Ringeste deri, der modsigte det af mig Fremsatte; tværtimod forekom det mig, at han gav mig Medhold deri; men muligt har han overseet dette, da han lige derfra sprang over til en anden Gjenstand. Han omtalte ligeledes Fritagelserne; han sagde, at det var urigtigt, eller maaffee brugte han ikke dette Udtryk, men i alt Fald, at det ikke var godt, at Udvalget havde borttaget saa mange Fritagelser fra det oprindelige Lovudkast, som det jo var vist, at Sold-, Politie- og Postembedsmand ikke kunde give Møde, da deres daglige Forretninger maatte pleies og passes. Men det Samme kan anvendes paa enhver Mand i hans Stilling, enhver Borger kan anføre det Samme. Naar derfor Udvalget er gaaet ind paa eller har tilladt sig at foreslaae det høitærede Thing, at der kun gjøres saa faa Undtagelser som muligt, er det fordi vi antage, at, hvis Thinget gaaer ind derpaa, vil det forventede Reglement for Corpset blive saa liberalt og lidet byrdefuldt for Medlemmerne af Corpset, at derved vilde vindes betydeligt; thi man kan godt udføre sin Pligt, uden derfor at være strengt bundet til Forfrister, som i og for sig ikke til alle Tider lade

sig udføre, og som, hvilket vi ofte have seet, til sine Tider har maattet betales med Penge. Naar jeg derfor erfarer, hvilke Grunde den ærede Taler har mod det af mig anførte Argument, skal jeg næste Gang, Sagen kommer for, da jeg ikke oftere kan faae Ordet idag, med Fornøielse imødegaae hans Indvendinger.

Justitsministeren: Efterat nu flere af det høitærede Things Medlemmer og navnlig flere Medlemmer af det nedsatte Udvalg have udtalt sig om Sagen, troer jeg, at det maaffee nu kunde være paa Tiden, at jeg fremfører, hvorledes det navnlig for mig har stillet sig med Hensyn til den principale Indstilling, som det ærede Udvalg har fremsat, og som, hvis den tages tilfølge, vilde have den Virkning, at Discusstionen over de øvrige Detail-Bestemmelser i det forelagte Udkast for en væsentlig Deel vil blive unødvendig. Jeg skal da tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, hvilke Grunde der fornemlig have foranlediget dette Udkasts Udarbeidelse. Jeg kan rigtignok i saa Henseende væsentlig henholde mig til den ærede 1ste Landthingsmand for 1ste Valgtreds (H. P. Hansen). Han oplyste allerede, hvorledes der ved de Forhold og ved den Tilstand, som frembragtes efter den almindelige Børnepligtslov kom en næsten uhyggelig Tilstand i de forskellige Borgervæbningscorpsfer. Det er i den almindelige Børnepligtslovs § 40 bestemt, at Forpligtelsen for Kjøbstadsboerne til at gjøre Tjeneste i vedkommende Kjøbstads Borgervæbning eller Brandcorps skulde vedblive og Tjenesten skulde fornemmelig være at betragte som en Communalbyrde, dog med Undtagelse af Kjøbenhavn og de faste Pladser, hvor den ogsaa skulde kunde anvendes til at modstaae sjæntlige Overfald. Det hed sig deril, at alle de, der vare ansatte ved de borgerlige Corpsfer,